

De kan tage initiativer til bofællesskaber og sammen med Boligministeriet lave forsøg med boliger også til de udstødte grupper.

Det er også kommunerne, der spiller den helt centrale rolle i forbindelse med den offentlige byfornyelse med en række frihedsgrader til at tilrettelægge både proces og vilkår efter de lokale forhold. Ved hjælp af planlovene kan man desuden mikse bolig- og ejerformer, så det passer i den ramme, kommuneplanen udgør.

Der er enkelte punkter, hvor vi fortsat ikke har et endeligt svar på en løsning. Det ene er realkreditlån i landdistrikterne, hvor kreditforeningernes forsigtighed kolliderer med kommunernes planlægning. Det arbejdes der på.

Det andet er den situation, at private ønsker at bygge økologisk. Selv om vi her har gennemført en garantiordning, sker der ikke noget, fordi kreditforeningerne er ekstremt forsigtige. Jeg tror, vi kommer til at ændre garantiordningen, men fortsat inden for den samme ramme på de 25 mio. kr. om året, for at give private husbyggere en chance for at få huset finansieret.

Men alt dette handler SF's forslag ikke om. Desværre viste det sig, da jeg læste teksten, at det var et gammelkendt indhold, der slet ikke tager højde for, at vi har decentraliseret beslutningskompetencen til omfanget af det almennyttige boligbyggeri. Samtidig har kommunerne fået adgang til dels at købe ejerboliger med det formål at skaffe boliger til flygtninge, dels at købe anvisningsretten til hver fjerde lejlighed i private udlejningsejendomme – endog for statens penge.

Vi forventer, at kommunerne snart begynder at udnytte disse muligheder. Så længe de ikke udnyttes i nævneværdig grad, er Socialdemokratiet ikke indstillet på at gå videre ad den vej. Vi vil gerne medvirke til, at der kommer en bedre fordeling kommunerne imellem af de bolig-sociale opgaver, herunder placeringen af flygtninge. Det understreges også af hele indsatsen, der er fulgt af Byudvalgets arbejde, og som fortsat skal følges op med yderligere initiativer.

Specielt hvad angår forslaget om at lade almennyttige boligforeninger købe ejerboliger på markedsvilkår og omdanne dem til almennyttige boliger, ældreboliger eller ungdomsboliger, vil det næppe have effekt i praksis. Med de priser, der efterhånden er på ejerboligmarkedet, kan det næppe komme til at balancere. Her har SF's genbrug vist været for omfattende, idet det bærer præg af at have været formuleret i en situation, hvor ejerboligpriserne var i bund

kombineret med et meget stort antal tvangsauktioner.

Desværre er det ikke det visionære, der præger forslaget fra SF, og jeg skal på Socialdemokratiets vegne afvise det.

Endelig skal jeg meddele, at Centrum-Demokraterne heller ikke kan støtte forslaget, og det samme gjorde sig gældende for beslutningsforslag nr. B 66.

Pia Larsen (V):

Venstre kan heller ikke støtte dette beslutningsforslag fra SF med nogenlunde de samme begrundelser, som gjorde sig gældende for beslutningsforslag nr. B 66.

Vi mener, at der også her er tale om et angreb på det kommunale selvstyre og et indgreb mod den private ejendomsret under punkt 3, som skal give kommunerne anvisningsret til hver fjerde ledige lejlighed i alle former for udlejningsejendomme.

Vi mener som sagt, at der endnu en gang er tale om et planøkonomisk forslag. Det, som Enhedslisten kaldte en samfundsmæssig planlægning, er det, jeg kalder planøkonomi, så på det område er vi i hvert fald enige med Enhedslisten.

Venstre må som sagt sige nej til dette forslag, og i øvrigt kan jeg erklære mig enig i store dele af boligministerens forklaring på, hvorfor det heller ikke er teknisk hensigtsmæssigt.

Lene Espersen (KF):

Heller ikke dagens anden genudsendelse fra SF kan Det Konservative Folkeparti støtte. Vi vender os faktisk meget stærkt imod dette beslutningsforslag. Vi mener ikke, at det er tvangsforanstaltninger over for kommunerne, der er brug for. Vi er faktisk også imod den centralstyring, som beslutningsforslaget lægger op til, og vi mener også, at beslutningsforslaget er et direkte angreb på det kommunale selvstyre, hvorfor vi på ingen måde overhovedet har forståelse for beslutningsforslaget.

Vi mener også, at beslutningsforslaget er et indgreb i den private ejendomsret, og det medfører blot, at vi er endnu mere negative over for det.

Vi kan derfor ikke støtte nogen af de tre elementer, beslutningsforslaget indeholder, og vi mener heller ikke, at SF med dette beslutningsforslag kan bidrage til at løse de problemer, kommunerne i dag står med på boligområdet. Tværtimod tror vi, at SF med disse tvangsdele